

Sygn. akt VII Ka 977/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górczyńska

Sędziowie: SO Magdalena Chudy (spr.)

SO Dorota Lutostańska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013r.

sprawy oskarżonego K. P. o przestępstwo z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach II Wydziału Karnego

z dnia 3 czerwca 2013r. sygn. akt II K 152/13

orzeka:

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż na podstawie art.69§1i4kk, art.70§1pkt.1kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. P. został oskarżony o to, że:

W dniu 16 stycznia 2013 r. na trasie G.- K., (...), pow. (...), woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach, sygn. akt IIK169/10 , z dnia 17 czerwca 2010 r., kierował pojazdem marki S. (...), o nr. rej. (...), w ruchu lądowym , na drodze (...), będąc w stanie nietrzeźwości -0,33mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

To jest o czyn z art.178a§4kk

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 3 czerwca 2013r., sygn. akt II K152/13:

I. Oskarżonego K. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.178a§4kk skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art.42§2kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

III. Na podstawie art.63§2kk na poczet orzeczonego w pkt.II zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 stycznia 2013 r.,

IV. Na podstawie art.49§2kk orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 zł ,

V. Zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej kary wymierzonej oskarżonemu. Apelujący wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność (surowość) kary. W oparciu o powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie. Zachodzi bowiem konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez apelującego, to jest warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Na wstępie stwierdzić należy, że na aprobatę zasługuje poczyniona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów i oparte na jej podstawie wnioski, które doprowadziły do uznania, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn.

Bez względu na powyższe zaskarżone orzeczenie ostać się nie mogło w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Stwierdzić należy, że jakkolwiek wymiar kary pozbawienia wolności ukształtowany przez Sąd I instancji na 5 miesięcy jest prawidłowy, to wbrew odmiennemu pogładowi Sądu merti, znajdującego swój wyraz przede wszystkim w treści dyspozytywnej zaskarżonego orzeczenia- zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia w/w kary w oparciu o art.69§1 i 4kk. Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazywał, iż za orzeczeniem wobec oskarżonego kary bezwzględnej przemawia brak istnienia szczególnych okoliczności po stronie oskarżonego określonych w art.69§4kk. Ustalenia Sądu odwoławczego pozwoliły na ukształtowanie odmiennego poglądu. Nie kwestionując istnienia okoliczności obciążających istniejących po stronie oskarżonego wskazanych przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy uznał, iż postawa oskarżonego w toku procesu, ugruntowana jego obecną postawą pozawala na uznanie istnienia szczególnych okoliczności przemawiających za warunkowym zawieszeniem orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Oskarżony jeszcze w czasie postępowania podał się terapii zmierzającej do rozwiązania swego problemu uzależnienia od alkoholu. Terapię tę ukończył. Oskarżony jest zaangażowany w różne inicjatywy społeczne , posiada bardzo dobrą opinię lokalnych stowarzyszeń. Z oświadczenia żony oskarżonego wynika, iż po ukończonej terapii oskarżony nie nadużywa alkoholu, posiada stałą pracę, angażuje się w procesy wychowawcze dzieci.

Istotnym w sprawie jest , iż oskarżony był tylko raz karany sędownie, za przestępstwo z art.178a§1kk, nie był karany na karę pozbawienia wolności.

W tym miejscu stwierdzić należy, że przepis art. 69 § 1 k.k. odwołuje się do elementów prognostycznych, wskazujących na możliwość osiągnięcia celów kary pozbawienia wolności nie orzekając jej w bezwzględny wymiarze, a zatem jest to swoisty środek polityki karnej wobec sprawców nadających się do oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych, wobec istnienia po ich stronie uzasadnionego przekonania, że nie powrócą na drogę przestępstw. Zauważyć przy tym należy, że przepis art. 69 § 1 i 4 k.k., wśród okoliczności, które są brane pod uwagę przy ustalenia prognozy kryminologicznej nie odwołuje się jedynie do sposobu życia sprawcy przed popełnieniem przestępstwa, którego wyrazem jest uprzednia karalność lub niekaralność oskarżonego. Wśród bowiem tych okoliczności wymienia

również postawę sprawcy oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, a także jego właściwości i warunki osobiste.

Biorąc powyższe pod uwagę, podzielić należy wniosek apelacyjny, że wobec oskarżonego istnieją podstawy do zastosowania na podstawie art. 69 § 1 i 4 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowego zawieszenia orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności. Maksymalny zaś, bo pięcioletni okres próby pozwoli Sądom na weryfikację pod względem prawidłowości decyzji w tym przedmiocie. Świadomość nieuchronnych konsekwencji naruszenia warunków próby, w tym możliwość wprowadzenia kary do wykonania, będzie czynnikiem, który wdroży oskarżonego do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego, w szczególności w sposób dostateczny zapobieże jego powrotowi do przestępstwa.

Sąd odwoławczy w omawianym powyżej zakresie dokonał zamiany zaskarżonego orzeczenia, w pozostałym zaś wyrok jako słuszny utrzymał w mocy (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.)

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.k. w zw. z art. 634 k.p.k., uwzględniając przede wszystkim zasady słuszności, których konieczność zastosowania wynika z uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego, uznał za słuszne zwolnić K. P. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.